

متن پرسش

با سلام: خواهشا مستقیم جواب بدید و ارجاع ندین. آیا ذات خدا جدای از اینکه انسانها چ طور عمل می‌کنند تا خوشبخت شوند، آیا ذات خدا تماماً پر از عشق و رحمت واسعه است یا هم عشق و رحمت دارد و هم یک جلال پر شکوه؟ و اگر ذات خدا عین عشق و رحمت است پس چرا انسان در جهانی است که پر از سختی هاست و چرا باید این طور رقم خورده باشد که حتماً در دنیا باید اهل ایمان و غیر ایمان سختی بکشند تا به لقاء الله برسند؛ منبع این سختی کشیدن چیست؟ خداوند در قرآن فرموده خطاب به انسان که «إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيه» و به این معنا که بالاخره باید سختی کشید تا به ملاقات خدا رسید. حال سوال این است که چرا باید این طور باشد. خواهشاً در همین جا جواب کامل دهید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. آری «طیب عشق مسیحا دم است و مشفق لیک / چو درد در تو نبیند که را دوا بکند» و لذا صورت رحمت رحمانیهی خداوند است که همواره در تجلی است مگر آنجایی که زمینهی پذیرش رحمت نباشد. ۲. عنایت داشته باشید که آیهی مذکور انسان را مورد خطاب قرار می‌دهد یعنی وجهی از شخصیت آدم‌ها که نسیان آن‌ها بر آن‌ها حکومت می‌کند. اینان هستند که برای ملاقات حضرت محبوب باید تلاش کنند از نسیانی که به جهت مشغول شدن به کثرات بر آنان غالب شده عبور نمایند.